

III. ПРОБЛЕМИ МІЖДИСЦИПЛІНАРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Важинський В. М.,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри права та гуманітарних дисциплін
Івано-Франківської філії Відкритого міжнародного
університету розвитку людини «Україна»
ORCID ID: 00000–0003–4081–2954

DOI: <https://doi.org/10.17721/2413-5372.2021.3-4/92-99>

УДК 342.951

ПОНЯТТЯ МЕХАНІЗМУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ СУСПІЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ У ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУЦІЙНИХ ІНВЕТОРІВ

Анотація. Стаття присвячена дослідженню існуючих підходів науковців адміністративного права до розуміння поняття «механізм». Метою статті є формування авторського бачення поняття адміністративно-правової охорони суспільного інтересу в діяльності інституційних інвесторів.

Автор наголошує на багатоаспектності поняття «механізм» в юридичній науці, вказуючи, що найчастіше в наукових працях він зустрічається у таких словосполученнях: «механізм правового регулювання» «механізм захисту прав», «механізм забезпечення прав», «механізм охорони здоров'я», «механізм правотворчості», «механізм управління».

Автор розглядає поняття механізму адміністративно-правової охорони суспільного інтересу в діяльності інституційних інвесторів з позицій праксеології, зазначаючи, що механізм охорони дозволяє оцінити ефективність чи неефективність всієї системи публічного управління.

Механізм публічного управління в цілях охорони суспільних інтересів в діяльності інституційних інвесторів розглядається як частина всього механізму публічного управління діяльністю інституційних інвесторів, який застосовується для усунення суперечностей (потенційних чи реальних) між різними суб'єктами системи публічного управління за для забезпечення охорони суспільних цінностей.

В результаті автор пропонує свої визначення механізму публічного управління діяльністю інституційних інвесторів в цілях охорони публічного інтересу елемента системи публічного управління діяльністю інституційних інвесторів, що характеризує її ефективність і складається з комплексу форм і методів, за допомогою яких забезпечується управлінський вплив на всіх учасників системи публічного управління з метою усунення суперечностей між їх інтересами (потенційних чи реальних) для забезпечення реалізації і дотримання інтересів (цінностей) суспільства.

Ключові слова: механізм, інвестиції, інституційний інвестор, суспільний інтерес, публічне управління, адміністративно-правова охорона.

Постановка проблеми. Сьогодні використання терміна «механізм» в науковій юридичній літературі є доволі поширеним. Найчастіше в наукових працях він зустрічається у таких словосполученнях: «механізм правового регулювання» «механізм захисту прав», «механізм забезпечення прав», «механізм охорони здоров'я», «механізм правотворчості», «механізм управління» тощо, що свідчить про багатоаспектність цього терміна.

Адміністративно-правове регулювання і його механізм базується на нормах цієї галузі права та спрямоване на упорядкування управлінських відносин та правоохоронних відносин в галузі публічного управління та створення правових режимів для забезпечення спільних інтересів суспільства і держави, тому слід розглянути розуміння цього терміна саме в адміністративному праві.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання механізму адміністративно-правового регулювання суспільних відносин досліджувались в роботах І. Голосніченка, С. Ківалова, В. Колпакова, Ю. Шемшученка та інших вітчизняних авторів. Питанням інвестиційної діяльності в адміністративно-правовій доктрині приділили увагу М. Бліхар, Т. Разіна, Ю. Світлична, О. Фесенко, але механізм охорони суспільного інтересу і діяльності інституційних інвесторів досі є недослідженим.

Враховуючи викладене, **метою цієї статті** є формування авторського бачення поняття адміністративно-правової охорони суспільного інтересу в діяльності інституційних інвесторів.

Виклад основного матеріалу. Значна увага авторів в адміністративному праві присвячена механізму адміністративно-правового регулювання, механізму управління, механізму захисту тощо.

Зокрема, І. Веремеєнко, І. Голосніченко визначили, що механізм адміністративно-правового регулювання це система адміністративно-правових засобів, з допомогою яких здійснюється вплив адміністративного права на суспільні відносини¹. О. Мельник переконує, що механізм адміністративно-правового регулювання – це засоби функціонування єдиної системи адміністративно-правового регулювання з метою забезпечення прав, свобод і публічних законних інтересів фізичних та юридичних осіб, функціонування громадянського суспільства й держави².

Низка авторів, серед яких В. Олефір, В. Галуцько, М. Пихтін, О. Онищук та Ю. Гридасов, виокремлюють змістовну та формальну ознаки механізму правового регулювання. Змістова ознака механізму адміністративно-правового регулювання передбачає визначення цілей такого регулювання. До таких цілей, на думку авторів, належить обов'язок публічної адміністрації засобами адміністративного права: 1) попередити протиправне посягання на права свободи та публічні законні інтереси фізичних і юридичних осіб; 2) не допустити порушення фізичними та юридичними особами прав свобод і публічних законних інтересів третіх осіб; 3) попередити порушення прав, свобод і публічних законних інтересів фізичних та юридичних осіб; 4) вжити всіх передбачених компетенцією заходів щодо поновлення прав, свобод і публічних законних інтересів фізичних та юридичних осіб; 5) забезпечити притягнення винних осіб до адміністративної чи іншого типу юридичної відповідальності³. Проте, на нашу думку, запропоновані авторами цілі якраз стосуються механізму правової охорони публічних (суспільних) інтересів, а не механізму врегулювання певної сфери суспільного життя.

¹ І П Голосніченко, Попередження корисливих проступків засобами адміністративного права (Київ, Вища школа, 1991) 96–97.

² О М Мельник, *Проблеми охорони прав суб'єктів інтелектуальної власності в Україні*: монографія (Харків, Нац. ун-т внутр. справ, 2002) 27.

³ В В Галуцько (за ред.), *Адміністративне право України*: навч. посіб.: у 2 т. (Херсон, Херсон. міська друк., 2011. Т. 1: Загальне адміністративне право) 237–242.

Тому погоджуємось з такими провідними фахівцями в галузі адміністративного права, як В. Серета, З. Кісіль та Р. – В. Кісіль, які механізмом адміністративно-правового регулювання вважають взятю в єдності і в логічній взаємодії систему адміністративно-правових засобів, за допомогою яких здійснюється юридичний вплив на суспільні відносини, що виникають в адміністративно-публічній сфері, з метою їх правового регулювання, правової охорони й захисту¹, але з невеликим уточненням, що, на нашу думку, правова охорона включає в себе і захист.

На думку О. Фесенка, механізмом адміністративно-правового регулювання є сукупністю адміністративно-правових методів і засобів, за допомогою яких виявляється вплив на певну групу суспільних відносин з метою їх регулювання та впорядкування, а також забезпечення охорони й захисту прав та інтересів учасників цих відносин. Система адміністративно-правового захисту, на його думку, охоплює структурні елементи (суб'єкти захисту, об'єкти захисту та ін.), що знаходяться в статичному стані, а механізм адміністративно-правового регулювання певної сукупності суспільних відносин включає суб'єктів (учасників) цих відносин у русі, у взаємодії. Механізм адміністративно-правового регулювання не лише впорядковує суспільні відносини у певній сфері, а й встановлює правовий режим охорони певних об'єктів, а також забезпечує захист від посягань на них². Проте охоронні норми, на нашу думку, одразу забезпечують і захист суспільних певних цінностей від протиправних посягань на них.

В. Колпаков, розглядаючи механізм забезпечення правового режиму, трактує

його як частину режиму законності, що містить у собі а) організаційно-структурні формування та б) організаційно-правові методи³. Г. Шмельова, визначаючи юридичний механізм забезпечення прав людини, розглядає його як систему ефективних юридичних засобів реалізації, охорони і захисту прав людини⁴. О. Негодченко під механізмом забезпечення прав і свобод розуміє систему способів і факторів, що забезпечують необхідні умови реалізації та захисту всіх основних прав і свобод людини⁵. Я Лазур вважає, що адміністративно-правовий механізм забезпечення прав і свобод громадян у сфері державного управління – це процес діяльності органів державного управління щодо створення належних умов реалізації, охорони та захисту прав і свобод громадян від протиправних дій шляхом виконання матеріальних і процесуальних юридичних засобів⁶. Підсумовуючи зазначимо, що всі викладені вище думки науковців показують зосередження уваги на механізмі забезпечення правового режиму або забезпечення реалізації, охорони та захисту прав і свобод людини у певній сфері суспільного життя. Проте, вважаємо, механізм не забезпечує охорону чи реалізацію (на відміну від всієї системи публічного управління), а сам здійснює таку охорону, реалізуючи (застосовуючи) певні засоби та методи і тим самим показує ефективність системи публічного управління у певній сфері.

Так ми розглядаємо механізм як складову частину публічного управління, тобто як складову складної організаційно-функціональної системи взаємодії держави, бізнесу та суспільства. Так, система управління певною сферою не існує статично, а реалізується в практичній діяльності, а тому передбачає

¹ В В Серета, З Р Кісіль, Р-В В Кісіль, *Адміністративне право*: навч. посіб. (Львів, ЛьвДУВС, 2014) 41.

² О М Фесенко, *Адміністративно-правовий захист інвестицій в Україні* (дис. ... д. ю. н.: 12.00.07. Київ, 2021) 241.

³ В К Колпаков, *Адміністративне право України: підручник* (К., Юрінком Інтер, 1999) 661.

⁴ Г Шмельова, *Юридичний механізм забезпечення прав людини* (загальнотеоретична характеристика) (1994) 10 *Право України* 49–51.

⁵ О В Негодченко, *Забезпечення прав і свобод людини органами внутрішніх справ: організаційно-правові засади* (автореф. дис. д. ю. н. 12.00.07. Харків, Нац. ун-т внутр. справ, 2004) 9.

⁶ Я В Лазур, *Поняття, сутність та елементи адміністративно-правового механізму забезпечення прав і свобод громадян у державному управлінні* (2009) 3 *Форум права* 392–398.

наявність механізмів, які забезпечують вплив суб'єктів управління на об'єкти управління за для забезпечення встановленого правопорядку у певній сфері.

Н. Нижник та В. Олуйко вважають, що комплексний механізм державного управління є системою економічних, мотиваційних, організаційних, політичних і правових механізмів¹. Н. Нижник вказує, що механізм державного управління – це складова системи управління, що забезпечує вплив на фактори, від стану яких залежить результат діяльності управлінського об'єкта².

В енциклопедичному словнику з державного управління механізм управління визначено як «внутрішнє улаштування системи управління, що визначає порядок управлінської діяльності». Об'єкти, процеси, явища, які забезпечують процес управління, становлять механізми управління³. Погоджуємось, що саме в механізмі управління статичні елементи системи управління показують свої взаємозв'язки, які проявляються в злагодженому механізмі взаємодії елементів певної системи.

Р. Ларіна, А. Владзимирський та О. Балуєва зазначають, що механізм управління є складовою, проте найактивнішою частиною системи управління, яка забезпечує дію на чинники, від стану яких залежить результат діяльності керованого об'єкта. На їх погляд, механізм управління є достатньо складною категорією управління і включає такі елементи: цілі управління; критерії управління – кількісний аналог цілей управління; фактори управління – елементи об'єкта управління та їхнього зв'язку, на які здійснюється дія на користь досягнення поставлених цілей; методи дії

на чинники управління; ресурси управління – матеріальні й фінансові ресурси, соціальний та організаційний потенціали, за використання яких реалізується обраний метод управління й забезпечується досягнення поставленої мети⁴. Тобто сама статична система публічного управління є певною теоретичною чи науковою категорією, яка вивчається науковцями з різних галузей знань. Цінність системи публічного управління проявляється в практичній її реалізації, що забезпечується механізмом публічного управління.

О. Литвинов та Я. Ступник слушно вважають, що механізм здійснення певної діяльності є похідною категорією від системи здійснення певної діяльності⁵. Так, механізм публічного управління діяльністю інституційних інвесторів в цілях охорони суспільного інтересу є елементом системи публічного управління та фактично слугує засобом вираження ефективності певної системи публічного управління, а сама система є основою для механізму і його потенціалом.

Найбільш загальним класифікатором сутності поняття «механізм» є запропоновані Л. Юзьковим структурно-організаційні та структурно-функціональні підходи. Перший визначає механізм як сукупність певних складових елементів, що створюють організаційну основу певних явищ та процесів, другий – зосереджує увагу не тільки на побудові, але й на динаміці, реальному функціонуванні⁶.

Окремо слід згадати вчених, які ототожнюють публічне управління та механізм публічного управління. Зокрема, на думку О. Руденко, структура державно-управлінських механізмів забезпе-

¹ В Т Білоус, С Д Дубенко, М Я Задорожна та ін., *Державне управління в Україні: наукові, правові, кадрові та організаційні засади*: навч. Посібник / за заг. ред. Н. Р. Нижник, В. М. Олуйка (Львів, Вид-во Нац. ун-ту «Львівська політехніка», 2002) 236.

² Н Р Нижник, О А Машков. *Системний підхід в організації державного управління*: навчальний посібник (К., УАДУ, 1998) 160 с.

³ Ю П Сурмін, В Д Бакуменко, А М Михненко та ін., *Енциклопедичний словник з державного управління* (Київ, НАДУ, 2010) 424.

⁴ Р Р Ларіна, А В Владзимирський, О В Балуєва, *Державний механізм забезпечення інформатизації системи охорони здоров'я*: монографія (Донецьк, ТОВ «Цифрова типографія», 2008) 27.

⁵ О Литвинов, Я Ступник, *Механізм протидії злочинності* (2011) 1 *Публічне право* 62.

⁶ Л П Юзьков, *Государственное управление в политической системе развитого социализма* (Київ, Вища школа, 1983) 57–59.

чення суспільної стабільності включає: суб'єкти формування та реалізації механізму (сукупність державних та політичних суб'єктів влади, а також суб'єктів публічного управління); об'єкти дії механізму (підсистеми суспільства, що зазнали деформуючого впливу зовнішніх та внутрішніх збурень); суб'єкт-суб'єктна, суб'єкт-об'єктна та об'єкт-суб'єктна взаємодія (характеристики сутності зв'язків елементів механізму, що вказують на здатність системи реагувати на внутрішні – горизонтальні та вертикальні, і зовнішні впливи – зворотні впливи об'єкта на суб'єкт, що провокують утворення якісно нових властивостей системи); цілі, на реалізацію яких спрямована дія механізму (суспільно значимі та цінні засоби досягнення суспільної стабільності); передумови та умови формування механізму (структурованість суспільної системи, що наближається до стану нестабільності); систему взаємоузгоджених та взаємозумовлених елементів підсистем суспільства (функціонально-цільова сфера реалізації державних інтересів); практичні засоби реалізації механізму (методи, інструменти, ресурси, технології тощо); стадії розвитку механізму (формування, реалізація, забезпечення ефективності)¹. Проте на нашу думку, такий підхід не дає можливості розмежувати власне статичну систему, та її динамічні прояви, а отже оцінити ефективність певної системи.

Тому у цьому випадку заслуговує на увагу позиція В. Авер'янова, який опираючись на базові аспекти організації державного управління, вважає недоцільним включення до механізму управління цілей управління, управлінського процесу як циклу дій управлін-

ської системи, об'єктів управління і взаємозв'язку між суб'єктами та об'єктами управління, оскільки вони є складовими відносин державного управління і входять до системи державного управління². О. Коротич зазначає про недоцільність включення до складу «механізму управління» суб'єкта та об'єктів, одночасно наголошуючи, що безпосередньо він (механізм)»...використовується суб'єктом управління задля здійснення управлінського впливу на конкретний об'єкт (або на конкретні об'єкти, одночасно чи послідовно та досягнення таким чином певної мети через задіяння зазначених вище форм, методів та засобів)³.

У свою чергу Г. Одінцова під механізмом управління визначає «...засіб розв'язання суперечностей явища чи процесу, послідовна реалізація дій, які базуються на основоположних принципах, цільовій орієнтації, функціональній діяльності з використанням відповідних їй методів управління та спрямовані на досягнення визначеної мети»⁴. Таке визначення робить акцент на суперечностях між різними елементами системи управління, які в свою чергу несуть ризики для забезпечення правопорядку в певній сфері і які покликані усунути або збалансувати ці суперечності механізмом публічного управління діяльністю інституційних інвесторів в цілях охорони публічного інтересу. Проте на нашу думку, механізм управління не має ґрунтуватись лише на суперечностях, адже він покликаний встановити правопорядок в певній сфері, якщо з'являються певні суперечності між об'єктами і суб'єктами системи, тоді слід говорити про механізм охорони певних відносин за для усунення ризиків виникнення таких суперечностей або реагування на їх наслідки. Таким чином,

¹ О М Руденко, Теоретико-методологічні засади дослідження суспільної стабільності в науці державного управління (автореферат на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління. 25.00.01. Київ, НАДУ, 2011) 19.

² В Б Авер'янова (за ред.), *Державне управління: теорія і практика* (Київ, Юрінком Інтер, 1998) 47.

³ О Б Коротич, Теоретико-методологічні засади державного управління регіональним розвитком України. (дис. ... док. наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02. Запоріжжя. Класичний приватний університет, 2009) 69.

⁴ Г С Одінцова, Г І Мостовий, О Ю Амосов та ін., *Державне управління і менеджмент: навч. посіб. у табл. і схемах* (Харків, ХарПІ УАДУ, 2002) 12.

слід говорити про механізм публічного управління в цілому і механізм публічного управління в цілях охорони суспільних інтересів (цінностей).

Розглядаючи публічне управління з позицій прагматичного підходу, зазначимо, що механізм публічного управління діяльністю інституційних інвесторів слід розглядати як процес провадження певної діяльності із властивими їй цілями, завданнями, функціями, методами, принципами тощо. Поняття «механізм» у цьому випадку може бути використане для характеристики ефективності системи публічного управління, в якій відображається специфічна діяльність як системного цілого. У ньому фіксуються найбільш загальні й істотні риси, зв'язки між потребами та конкретними видами діяльності з їх задоволення, тобто досягнення певного результату від цього виду діяльності. Тому нам здається більш влучним в цьому дослідженні розглядати механізм публічного управління з позицій структурно-функціонального підходу.

В свою чергу механізм публічного управління в цілях охорони суспільних інтересів (цінностей) або механізм охорони суспільних інтересів в діяльності інституційних інвесторів розглядається нами як частина всього механізму публічного управління діяльністю інституційних інвесторів, який застосовується для усунення суперечностей (потенційних чи реальних) між різними суб'єктами системи публічного управління за для забезпечення охорони суспільних цінностей.

При цьому, слід погодитись з думкою Т. Коломоєць та О. Миколенко, що публічний інтерес є не чим іншим, як певною сукупністю приватних інтересів, тим самим множина приватних інтересів на певному етапі розвитку суспільства, за законом діалектики «взаємного пере-

ходу кількісних і якісних змін», переростає в публічний інтерес¹. У загальному розумінні публічний інтерес означає інтерес людської спільноти – населення, народу².

Висновки. Враховуючи викладене вище, пропонуємо визначати *механізм публічного управління діяльністю інституційних інвесторів в цілях охорони публічного інтересу або механізм охорони суспільних інтересів в діяльності інституційних інвесторів розглядається нами як елемент системи публічного управління діяльністю інституційних інвесторів, що характеризує її ефективність і складається з комплексу форм і методів, за допомогою яких забезпечується управлінський вплив на всіх учасників системи публічного управління з метою усунення суперечностей між їх інтересами (потенційних чи реальних) для забезпечення реалізації і дотримання інтересів (цінностей) суспільства.*

Тобто вказаний механізм формується й функціонує в межах конкретної системи публічного управління та в межах загального механізму публічного управління діяльністю інституційних інвесторів. Система публічного управління виступає як основа реалізації потенціалу механізму. Суб'єктами цього механізму є ті ж самі учасники правовідносин у сфері публічного управління діяльністю інституційних інвесторів. Об'єктом публічного управління традиційно є суспільні цінності або суспільні інтереси, які регулюються та охороняються під час здійснення публічного управління. Адже однією з ознак правовідносин, на відміну від суспільних відносин, є їх охорона державою та правом. Гарантування умов законності і правопорядку означає, що держава охороняє правовідносини, які є у суспільстві.

¹ Т. Коломоєць, *Адміністративний примус у публічному праві України: теорія, досвід та практика реалізації* (Запоріжжя: Поліграф, 2004) 12; О. Миколенко, Публічний і приватний інтерес в адміністративному праві (2016) 24 *Правова держава* 100–104.

² І. Спасибо-Фатеева, Бачення дій української влади крізь призму публічних і приватних інтересів (2005) 22 *Юридична газета* 58.

REFERENCES

BIBLIOGRAPHY

ARTICLES

1. Lazur Y V, Ponyattya, sutnist' ta elementy administratyvno-pravovoho mekhanizmu zabezpechennya prav i svobod hromadyan u derzhavnomu upravlinni [The concept, essence and elements of the administrative-legal mechanism of ensuring the rights and freedoms of citizens in state administration] (2009) 3 *Forum prava* 392–398 [in Ukrainian].
2. Lytvynov O, Stupnyk Y, Mekhanizm protydyi zlochynnosti [Mechanism of crime prevention] (2011) 1 *Publichne pravo* 59–63 [in Ukrainian].
3. Mykolenko O, Publichnyy i pryvatnyy interes v administratyvnomu pravi [Public and private interest in administrative law] (2016) 24 *Pravova derzhava* 100–104 [in Ukrainian].
4. Spasybo-Fatyeyeva I, Bachennya diy ukrayins'koyi vlady kriz' pryzmu publichnykh i pryvatnykh interesiv [Vision of actions of the Ukrainian authorities through the prism of public and private interests] (2005) 22 *Yurydychna hazeta* 58 [in Ukrainian].
5. Shmel'ova H, Yurydychnyy mekhanizm zabezpechennya prav lyudyny (zahal'noteoretychna kharakterystyka) [Legal mechanism for ensuring human rights (general theoretical characteristics)] (1994) 10 *Pravo Ukrayiny* 49–51 [in Ukrainian].

AUTHORED BOOKS

6. Bilous V T, Dubenko S D, Zadorozhna M Y ta in., *Derzhavne upravlinnya v Ukrayini: naukovy, pravovy, kadrovi ta orhanizatsiyni zasady* [Public administration in Ukraine: scientific, legal, personnel and organizational principles]: navch. posibnyk / za zah. red. H. R. Nyzhnyk, V. M. Oluyka (L'viv, Vyd-vo Nats. un-tu «L'vivs'ka politekhnik», 2002) 352 [in Ukrainian].
7. Holosnichenko I P, *Poperedzhennya koryslyvykh prostupkiv zasobamy administratyvnoho prava* [Prevention of self-serving misdeeds by means of administrative law] (K., Vyscha shkola, 1991) 207 [in Ukrainian].
8. Kolomojets' T, *Administratyvnyy pryumus u publichnomu pravi Ukrayiny: teoriya, dosvid ta praktyka realizatsiyi* [Administrative coercion in the public law of Ukraine: theory, experience and practice of implementation] (Zaporizhzhya: Polihraf, 2004) 436 [in Ukrainian].
9. Kolpakov V K, *Administratyvne pravo Ukrayiny* [Administrative law of Ukraine]: pidruchnyk (K., Yurinkom Inter, 1999) 736 [in Ukrainian].
10. Larina P R, Vladymirskyi A V, Baluyeva O V, *Derzhavnyy mekhanizm zabezpechennya informatyzatsiyi systemy okhorony zdorov'ya* [The state mechanism for ensuring the informatization of the health care system]: monohrafiya (Donets'k, TOV «Tsyfrovaya typohrafiya», 2008) 252 [in Ukrainian].
11. Mel'nyk O M, *Problemy okhorony prav sub'yektiv intelektual'noyi vlasnosti v Ukrayini* [Problems of protecting the rights of intellectual property subjects in Ukraine: monograph]: monohrafiya (Kharkiv: Nats. un-t vnutr. sprav, 2002) 362 [in Ukrainian].
12. Nyzhnyk N R, Mashkov O A, *Systemnyy pidkhid v orhanizatsiyi derzhavnoho upravlinnya* [A systematic approach in the organization of public administration]; navchal'nyy posibnyk [za zah. red. N. R. Nyzhnyk] (K.: UADU, 1998) 160 [in Ukrainian].
13. Odintsova H S, Mostovyy H I, Amosov O Y ta in., *Derzhavne upravlinnya i menedzhment* [Public administration and management]: navch. posib. u tabl. i skhemakh (KH.: KharRI UADU, 2002) 492 [in Ukrainian].
14. Sereda V V, Kisil Z R, Kisil R-V V, *Administratyvne pravo* [administrative law]: navch. posib. (L'viv: L'vDUVS, 2014) 520 [in Ukrainian].
15. Surmin Y P, Bakumenko V D, Mykhnenko A M ta in., *Entsyklopedychnyy slovnyk z derzhavnoho upravlinnya* [Encyclopedic dictionary of public administration] (K., NADU, 2010) 820 [in Ukrainian].
16. Yuz'kov L P, *Gosudarstvennoye upravleniye v politicheskoy sisteme razvitogo sotsializma* [Public administration in the political system of developed socialism.] (K., Vishcha shkola, 1983) 155 [in Russian].

EDITED BOOKS

17. Halun'ko V V (za red.), *Administratyvne pravo Ukrayiny* [Administrative law of Ukraine]: navch. posib.: u 2 t. (Kherson, Kherson. mis'ka druk., 2011. T. 1: Zahal'ne administratyvne pravo) 320 [in Ukrainian].
18. Aver'yanova V B (za red.), *Derzhavne upravlinnya: teoriya i praktyka* [Public administration: theory and practice] (K., Yurinkom Inter, 1998) 432 [in Ukrainian].

DISSERTATION

19. Fesenko O M, Administratyvno-pravovyy zakhyst investytsiy v Ukraini [Administrative and legal protection of investments in Ukraine:] (dys. ... d.yu.n.: 12.00.07 Kyiv, 2021) 474 [in Ukrainian].

20. Korotych O B, Teoretyko-metodolohichni zasady derzhavnoho upravlinnya rehional'nym rozvytkom Ukrainy [Theoretical and methodological foundations of state management of regional development of Ukraine] (dysertatsiya na zdobuttya naukovoho stupenya doktora nauk z derzhavnoho upravlinnya za spetsial'nisty 25.00.02 Zaporizhzhya: Klasychnyy pryvatnyy universytet, 2009) 482 [in Ukrainian].

THESIS

21. Nehodchenko O V, Zabezpechennya prav i svobod lyudyny orhanamy vnutrishnikh sprav: orhanizatsiyno-pravovi zasady [Ensuring human rights and freedoms by internal affairs bodies: organizational and legal principles]: atvoref. dys. d.yu.n. 12.00.07 (KH., Nats. un-t vnutr. sprav, 2004) 36 [in Ukrainian].

22. Rudenko O M, Theoretical and methodological foundations of the study of social stability in the science of public administration [Theoretical and methodological foundations of the study of social stability in the science of public administration.]: atvoref. dys. d.yu.n. 25.00.01 (Kyiv, NADU, 2011) 36 [in Ukrainian].

Vazhynskyi V. M.

Candidate of Law (PhD),

*Associate Professor of the Department
of Law and Humanities*

*Ivano-Frankivsk branch of Open International
University of Human Development «Ukraine»*

ORCID ID: 00000–0003–4081–2954

DOI: <https://doi.org/10.17721/2413-5372.2021.3-4/92-99>

CONCEPT OF THE ADMINISTRATIVE AND LEGAL PROTECTION MECHANISM OF PUBLIC INTERESTS IN THE INVESTORS' INSTITUTIONS ACTIVITIES

Abstract. *The article is devoted the studying of the existing approaches of administrative law scholars to the understanding of the concept of «mechanism». The purpose of the article is the formation of the author's vision of the concept of administrative and legal protection of public interest in the activities of institutional investors.*

The author emphasizes the multifaceted nature of the concept of «mechanism» in legal science, pointing out that it is most often found in scientific works in the following phrases: «mechanism of legal regulation», «mechanism of rights protection», «mechanism of ensuring rights», «mechanism of health protection», «law-making mechanism», «management mechanism».

The author considered the concept of the mechanism of administrative and legal protection of the public interest in the activities of institutional investors from the standpoint of praxeology, noting that the protection mechanism allows assessing the effectiveness or ineffectiveness of the entire public governance system.

The mechanism of public governance for the purpose of protecting public interests in the activities of institutional investors is considered as part of the entire mechanism of public governance of the activities of institutional investors, which is used to eliminate contradictions (potential or real) between various subjects of the public governance system in order to ensure the protection of public values.

As a result, the author offers his definitions of the mechanism of public governance of the activities of institutional investors for the purpose of protecting the public interest of the element of the system of public governance of the activities of institutional investors, which characterizes its effectiveness and consists of a complex of forms and methods, with the help of which governance influence is ensured on all participants of the public governance system with the aim of eliminating contradictions between their interests (potential or real) to ensure the implementation and observance of the interests (values) of society.

Key words: *mechanism, investment, institutional investor, public interest, public governance, administrative and legal protection.*